Medlemsträff 23 oktober 2026: Thore Hansson berättar om ”sitt sjövilda liv”.

Kön ringlade lång till medlems-träffen denna gång.

Efter att ha betalat vid entrén fick alla varsin lottsedel med bords-nummer på, som visade var de skulle sitta.

Vi försöker på så sätt få våra ”stammisar” att bryta gamla mönster och vara öppna för att sitta med några andra än de vanliga vännerna.

Vid andra träffar, med fri placering, är det vanligt att de lite nyare besökare möts av bokade platser och inte känner sig välkomna.

Först lite sedvanlig information, bl.a. att nya medlemmar under oktober – december betalar årsavgift för 2027 och får de tre kvarvarande månaderna gratis.

Och om man värvar en ny medlem under samma tid kan man vinna priser.

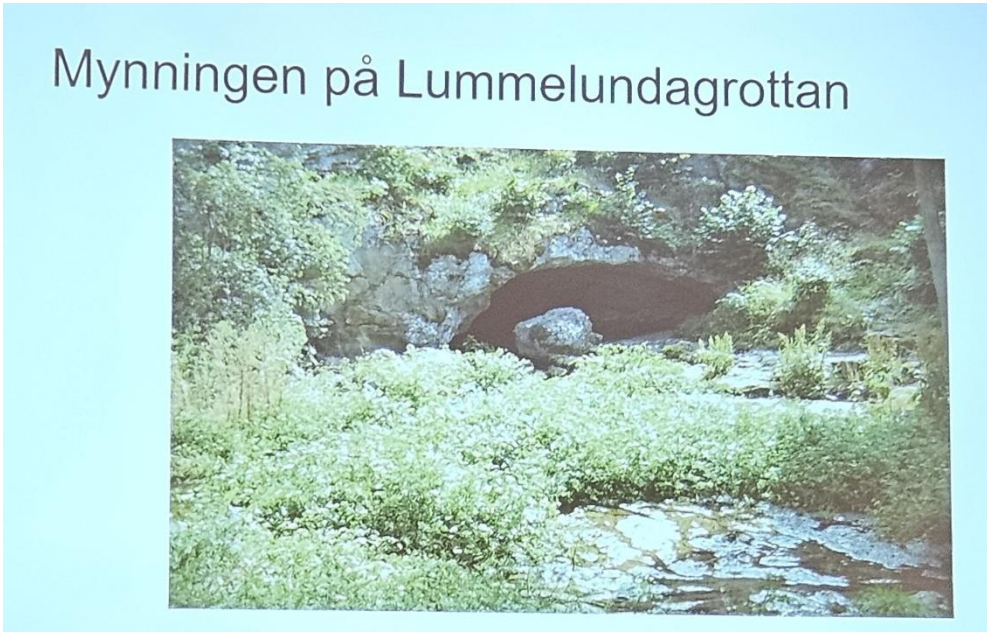

Därefter fick hörselinstruktör Jacob Ljungberg från Seniorhälsan berätta om den ny hörslingan i aulan och hur man ska göra för att höra så bra som möjligt.

Sen fick äntligen dagens föreläsare Thore chansen att börja sin makalösa berättelse.

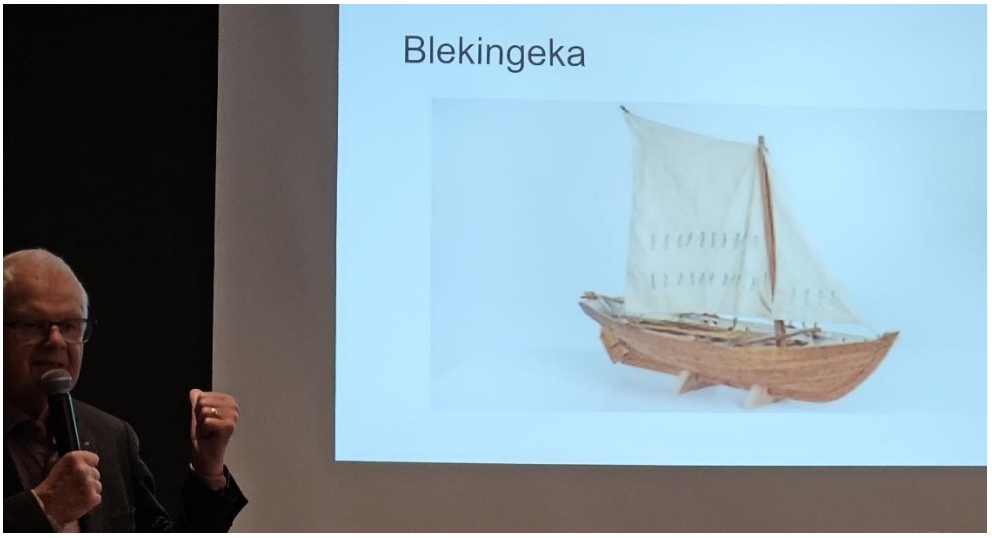
Efter Jacobs instruktioner så var han noga med att hålla micken på bästa sätt.

Thore äventyr börjar redan när han som grabb undersökte det där konstiga hålet i närheten av hemmet på Gotland tillsammans med en kamrat.

Det visade sig att de hade upptäckt det som senare blev ett berömt turistmål, känt som Lummelunda-grottan.

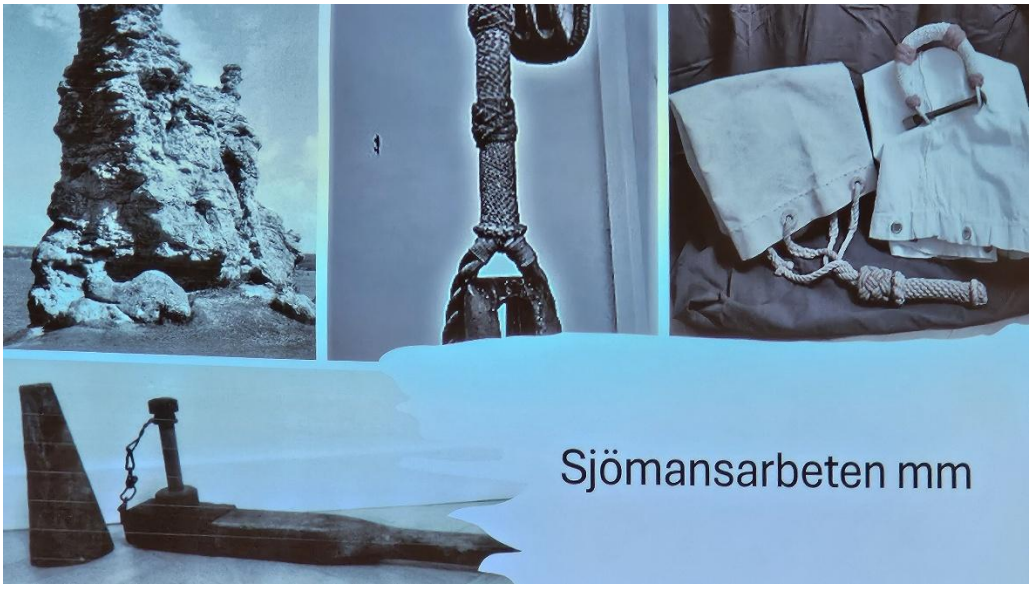
Men ingen tackade Thore och kompisen utan någon annan tog åt sig äran för att ha upptäckt grottan.

Thore kajkade som grabb ofta runt i Visbys Hamnbassäng i en blekingeeka och rodde med Gotlandsbåtarnas angöringstross, när de skulle lägga till i hamnen.

En dag tog äventyrslusten över och Thore och kompisen försökte nå Västervik, rakt västerut på fastlandet.

De kom ganska långt innan de blev infångade och återförda till Visby…

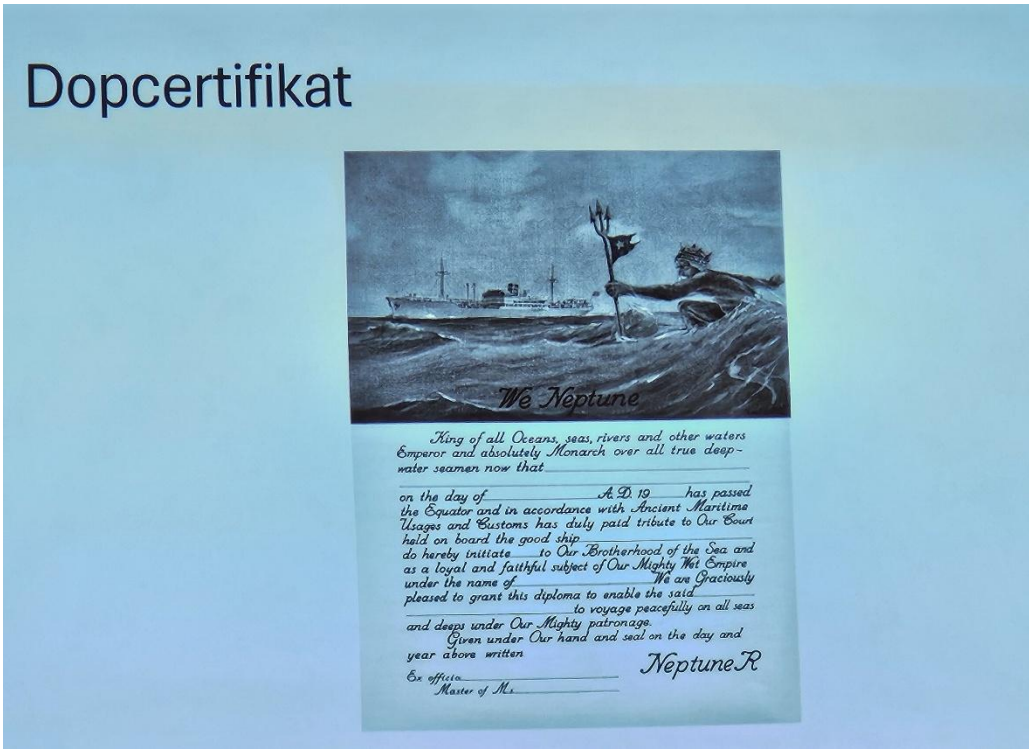
När han hade blivit relegerad från skolan efter en incident gick Thore till sjöss.

Hans pappa, som själv gärna hade gjort det men fick stanna och ta hand om gården, tog situationen förvånansvärt väl och uppmuntrade honom.

På bilden finns också en hemgjord slaktmask, som Thore tvingades använda på en gris, när den vanlige slaktaren inte dök upp.

Hans första fartyg blev M/S Elgaren.

Han upplevde många äventyr till havs.

När han passerade ekvatorn blev han ”döpt” liksom alla andra som upplever detta.

Efter en landpermis blev han akterseglad i det som nu är Moçambique i Östafrika och hamnade i fängelse för ”olovlig vistelse i landet”.

Där fick han tillbringa sex tuffa veckor, tills han kunde mönstra på en nytt svenskt fartyg hemåt.

M/S Argentina förde honom senare till Sydamerika.

I Uruguay träffade han en tjusig flicka, som ville få honom att stanna i landet.

Med pengar från ett arv, som pappan mot förmodan skickade ner, köpte han en ranch tillsammans med henne och blev ”bonde” på andra sidan jorden, det som han absolut inte ville bli från början.

Så det höll bara ett år, sen lämnade han och kom tillbaka till Sverige efter att ha tagit sig landvägen från Uruguay hela vägen norrut till Venezuela.

Men ranchen äger han tydligen fortfarande…

Ja, som alla förstår: Thore har upplevt mer än de flesta och han kan berätta.

Alla äventyr kom inte med i den här korta överblicken.

Efter en dryg timme fick vi milt stoppa honom, med löfte om att vi skulle försöka ordna så, att han kan komma tillbaka och berätta mer en annan gång.

Det gillades av åhörarna, som gav honom varma applåder när han hade avslutat.

När vi hade sansat oss, blev det utlottning av blommorna och flera andra trevliga vinster.

Som vanligt var det några som hade dubbel tur. Visst är det konstigt!

De som ville uppmanades att stanna kvar och prata med gamla – eller kanske nya – vänner en stund innan vi röjde.

En lyckad eftermiddag.